Ч. 211. Середа 10 жовтня (27 вересня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь кр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи угорскі. — Подорож цариці. — З Балкану. — Події в Росиї.

Президент угорского кабінету др. Векерле виїхав вчера по полудни до Відня, а нині буде на авдиенциї у Цісаря і здасть монархови рапорт о буджеті і инших справах, котрі мають бути предложені соймови. Також міністер внутрішних справ, ґр. Андраши, виїхав вчера по полудни до Відня. — Вчера відбули ся в Будапешті збори социялістів при участи около 15.000 осіб. По кількох промовах ухвалено резолюцию, пригадуючу правительству і соймови зобовязаня приняті що до виборчої реформи. Також в 45 містах провінциональних відбули ся збори в користь загального голосованя.

„Hamburger Ztg.“ доносить з віродостойного жерела, що вел. кн. гескии був дійстно на фіньских водах, де бачив ся з своєю сестрою, царицею, та умовив ся що до єї приїзду до Дармштадту. Пруский міністер зелізниць, Брайтенбах, поробив вже всі потрібні зарядженя, аби запевнити безпечність для окремого поїзду, котрим цариця разом з дїтьми прибуде до Дармштадту. Також дармштадска поліция поробила вже давно всі приготовленя на приїзд цариці, який має наступити вже в найблизшім часі. Однако точний речинець приїзду держить ся в строгій тайні. Дармштадска поліция видалює з міста всїх Росиян, що перебувають там довше як один день. В послїдних днях видалено загалом з Дармштадту 20 осіб. Приготовленя на приїзд цариці роблять ся в найбільшім поспіси.

До віденьскої Zeit доносять з Білгорода, що вскорі має відбути ся з'їзд болгарского князя Фердинанда з сербским королем Петром. Zeit додає однако, що не вірить тій вісти, бо такий з'їзд був би обидою Австриї. — Орґан болгарского правительства „Новий Век“ обговорює послїдні зарядженя правительственні против Греків, після котрих у всїх грецких школах народних в Болгариї заводить ся обовязково наука болгарскої мови. Часопись підносить, що в тім зарядженю не можна добачувати нічого неприязного Грекам; правительство хотїло тільки усунути з грецких шкіл национальну нетерпимість. — Дальшим противгрецким зарядженєм єсть постанова, що на будуче змінить ся спосіб іменованя грецких епископів, а то именно в тім напрямі, що вплив патриярха на іменоване епископів буде обмежений. — Турецкі власти підносять жалобу против грецкого правительства за те, що грецкий воєнний корабель „Мієвліє“, прибувши до острова Самос, вислав на берег цілий відділ моряків в повнім уоруженю і з хоругвою та музикою войсковою, котрі взяли участь в богослуженю. В часї богослуженя прийшло до демонстраций против Туреччини, а в користь прилученя острова до Грециї. Той сам корабель мав на прочих турецких островах збирати датки на будову воєнних грецких кораблів.— Росийский дипльоматичний аґент в Софії, Щеґлов, виїздить звідтам на довшу відпустку. В політичних кругах ходить чутка, що Щеґлов вже більше не верне на своє становище, а то тому, що свого часу не умів полагодити спору Росиї з Болгариєю.

Петербурскі часописи доносять, що рада міністрів постановила обернути ся перед виборами з відозвою до населеня, накликуючою єго, аби прийшло правительству на поміч. В тій відозві буде правительство просити виборців, аби они при виборі послів до Думи руководили ся не стілько серцем кілько розумом, позаяк посли до Думи без сумніву відограють поважну ролю в дальшій історії держави. З уваги на те добро народа вимагає, аби будучі члени росийского парляменту були перенятї тою високою і відвічальною задачию, яку на них вложено і сьвято віруючи, що реформи згідно з манїфестом будуть переведені, помогли правительству здійстнити непохитну волю монарха. — Як доносить „Рижскій Вестнік“, з

3)

З подорожий по Австралії.

Після П. Беллярдіго, П. Фішера, дра Фікка і др.
зладив **К. Вербенко.**

(Дальше).

Славні суть великі перегони в Мельбирн. Сотки тисячів людий сходять ся тут зі всіх сторін цілєччини а тоді приїзджають сюди також ґубернатори і мужі державні зі всіх кольоний. Всї закладають ся і грають — мужчини і женщини, майстри і термінатори, учителї і ученики; кожда гостинниця має свою машину закладову, а особливо Хінцї ловлять рибу в мутній воді. Виграють і програють богато міліонів. Неменше заворушене настає серед населеня, коли всілякі народи стають о заклад до всіляких забав. В таких днях стає ціла машина державна — всї канцеляриї, склепи і банки замикають, школи сьвяткують, навіть судиї застановляють свою дїяльність. Коли Австралія в послїднім часї виграла в забаві в крокета, всї аж дуріли з радости, для чужинця зовсім непонятної. Люди плакали з радости; богачі сипали гроші між людий, а вечером, коли пишне місто засяніло від електричного сьвітла мов би в день від сонця, відбували ся з радости величаві торжества.

Сідне (Sydney) хоч що до числа жителів значно менше від Мельбирн, займає все ще межи великими містами в Австралії перше місце, бо то й найстарше місто і столиця цілого краю, всїх кольоний в Австралії разом. Положенє міста єсть чудово красне: оно лежить на горбах з пісковця над пристанию Порт Джексон а довкола засланяють єго лїси; гордо, мов би яка твердиня, піднимає ся палата ґубернатора з посеред моря домів, а красні церкви всїляких віроісповідань суть окрасою міста. Сідне лежить безпосередно над морем а великі пароходи можуть тут підпливати безпосередно під величезні шпихлірі. Відповідно до того прибрала й торговля в Сідне дуже великі розміри. Привіз н. пр. виносив 1893 р. не менше лиш 437 міліонів корон а від того часу збільшив ся майже в двоє.

Щоби зрозуміти добре положенє міста, треба собі подумати, що від всходу врізує ся в цілєччину Австралії довгий і дуже крутий залив, званий Портом Джексона. З полудневого побережа того заливу вистає в море просто на північ довгий півостров, котрий кінчить ся чотирома кінчиками, що вистають в море нїби пальці руки; на двох з тих кінчиків стоять два форти, що боронять міста, на третім знаходять ся батериї. Коло середного форту, трохи більше на полудне стоїть в прекраснім парку величава палата ґубернатора. Звідси аж до заливу Вулюмулю тягне ся впоперек величезний ботанічний город, котрий вздовж сягає від моря аж до катедральної церкви Пр. Д. Мариї. Із замітнїйших будинків суть слїдуючі: будинок почтовий і телеґрафічний з вежою високою на 77 метрів, відтак новий ратуш з величезною салею, парлямент, монетарня і т. д.

Населенє міста єсть дуже ріжнородне; тут можна знайти людий всїлякої народности з цілого сьвіта. Крім давних анґлїйских кольоністів і захожих Анґлїйців живуть тут Нїмці, котрих єсть більше як 10.000; відтак Скандинавці, Французи, Італїянці і т. д. а вже найбільше Хінців, котрих в порівнаню з другими народностями єсть найбільше, бо около 15.000. Хінцї мають навіть свою ґазету і кілька будгістичних сьвятинь. Хінців заходить сюди найбільше, мимо того, що правительство накладає на них великий поголовний податок, бо аж до 1200 корон від кождого, котрий перший раз сюди приходить. Хінцї пхають ся всюди і опанували навіть зовсім деякі галузи заробкованя, як н. пр. городництво та висилають що року грубі міліони до свого краю, що викликує не мале огірченє серед всїх прочих верств населеня. Особливо круги робітничі ненавидять Хінців, бо они наймають ся до всїляких робіт а що живуть дуже скромно й ощадно, то й роблять значно дешевше, як всї инші робітники а через то й викликують велику конкуренцию. Так само не люблять тут Японців і Афганів; сї послїдні наймають ся тут за погоничів до верблюдів і займають ся похатною торговлею.

Нинї в Сідне сьвято. Місто як би вимерло, зелїзниці і трамваї обмежують свою їзду до як найменших розмірів. Австралїйцї дуже люблять сьвяткувати. Звичайно вже в суботу по полудни перестають робити, щоби кождий міг приготовити собі на недїлю, що єму потреба; їжки варять їсти на другий день. Ба що більше: на Новій Зеляндиї єсть такий закон, після котрого всї, що займають якесь службове становище, також і помічники купецкі і служниці, мусять мати ще й середу по полуди вільну. Недавно тому засуджено у Веллїнґтонї 20 Хін

причини збільшаючого ся тероризму в Ризї буде там заведена войскова диктатура. Місто буде поділене на округи, котрими будуть заряджувати установлені на те офіцири. Ціла власть з рук поліциї перейде в руки войска.

На конґресї кадетів в Гельзінґфорсї прийшло вчера до бурливої дискусиї над резолюциєю, в котрій каже ся, що конґрес похваляє виборґску відозву, заявляє однак, що теперішна хвиля не відповідна до переведеня пасивного опору. В дискусиї зазначили ся два напрями. Одні були за резолюциєю і до тої ґрупи належать члени центрального комітету а на єї чолї стоять Мілюков, кн. Долґоруков, Родічев, Гессен, Струве; друга же ґрупа, котра поборює революцию, складає ся головно з делеґатів з провінциї. Відкинене резолюциї потягнуло би за собою уступлене центрального виділу. — Межи ново прибувшими делеґатами знаходить ся також кн. Львов.

Новинки.

Львів, дня 9-го жовтня 1906

— **Іменованя.** Міністерство торговлї іменувало старшими почтмайстрами почтмайстрів: Іос. Купицкого в Терноноли 2, Мих. Мазурка в Станиславові 3, Людв. Гагоркевича в Скавинї (з перенесенем в стан спочинку). — Ц. к. Дирекция почт і телеграфів іменувала: Почтмайстром III. кл. 2 степеня официяла почтового Юду Левнера в Камени; — надала посади експедиєнтів почтових: у Височій емеритованому вахмайстрови жандармериї Семенови Юрецкому; в Чорнокінцях великих официянтції почтовій Евгенії Мисевич; в Чорнії к. Устрик експедиєнтції почтовій Марії Келеровій з Чорноконець великих; в Майданї сїнявскім официянтови почт Романови Певкошови; в Летівни Марії Пекарскій; у Воли миговій експедиєнтови Ант. Ротиньскому з Чорної к. Устрик; у Вишневі к. Букачовець Єленї Тарабановичівній; в Николаєві к. Гаїв експедиєнтції почтовій Марії Костшевскій і в Рогізнї на двірци зелїзниці начальникови стациї Ів. Полячкови.

— **Перенесеня.** Львівский висший суд краєвий переніс асистентів канцелярийних: Йосифа Стесловича з Тернополя до Станиславова, а Еммануїла Кольберґера із Станиславова до Тернополя.

— **Заведене одноразової науки** в мужескій і женьскій семинариї учительскій у Львові було предметом численних петиций зі сторони родичів і опікунів молодїжи учащаючої до обох тих заведень. Справа та тим труднїйша до залагодженя, що в заведенях того рода число годин виносить тижнево 32 до 34, а на висших курсах навіть 36. Безвзглядне заведеня одноразової науки потягнуло би за собою такі наслідки, що кандидати і кандидатки стану учительского мусїли би сидїти в школї без перерви від 8 год. рано до 2 год. по полудни. Ц. к. краєва рада здоровля, запитана о гадку, заявила виразно, що некористи, з якими сполучена для молодежи неперервана полудневим відпочинком праця, мусять тим яркійше проявляти ся в заведенях, в котрих вимір годин тижнево переходить число 30. Затим вибрана в тій цїли специяльна комісия сформулувала дальше ідучі внесеня і затим ц. к. Міністерство віроісповідань і просьвіти поручило щось остаточно в сїй справі, ц. к. Рада шкільна краєва, увзгляднюючи після можности льокальні відносини і оправдані економічними услівями бажаня жителів, видала поки що провізоричне зарядженє, маюче на цїли як найдальше ідуче обмежене пополудневої науки в зимових місяцях. Іменно зарядила ц. к. Рада шкільна краєва в обох львівских семинариях на час чотирох зимових місяців, почавши від 15 жовтня, відповідні редукциї в поділї годин в тім напрямі, щоби в ніякій клясї вимір годин в тім часї не переступав числа 32 тижнево. Заразом поручила Рада шкільна краєва такий розклад тих 32 годин, щоби ученики і учениці мали чотири рази в тиждни по 5 годин (від 8 до 1) і вільне пополуднє, а лиш в двох днях в тиждни науку дворазову (по 4 години перед і по 2 по полудни). Заразом уповажнила Рада шкільна краєва дирекцию женьскої семинариї до далеко ідучих увільнень індивідуальних, щоби учениці, мешкаючі в подальших сторонах міста, в днях дворазової науки були зовсїм увільнені або від обох годин пополудневих або від послїдної передполудневої години, а то в тій цїли, щоби могли вигідно піти до дому на обід і вернути до школи. Поручено також, щоби молодїж могла в заведенях одержувати по дешевих цїнах на друге снїдане тепле молоко і здорове печиво.

— **Загадочна подорож „Ксеми“.** Свого часу подавали ми звістку, що в Льондонї завязала ся якась спілка, до котрої між иньшими мав належати також звістний анґлїйский писатель Конан Дойле, а котра мала на цїли шукати за дамантами на якімсь острові, котрий відкрив якийсь капітан корабля. В сїй справі доносять тепер з Льондону: Перед кількома місяцями вирушив пароход „Ксема“ серед загадочних обставин з Анґлії в дорогу. Анї офіцири анї залога не знали, яка єсть цїль подорожи; знав то лиш один з їдучих, член управляючої ради синдикату, до котрого належав згаданий пароход. Але назва синдикату „Collis Diamond Syndicate“ зраджувала, що опісля й потвердило ся, що згаданий пароход вибрав ся шукати остров, на котрім мають ся знаходити незвістні доси а незвичайно богаті в диаманти поклади. Пароход поплив насамперед до Капштадту і там вИробив собі лїценцию на шукане за диамантами. Тепер аж показало ся, що згаданий остров належить правно до капляндскої кольонїї. Правительство набрало підозріня, що остров, за котрим згаданий синдикат пошукує, належить до тих, на котрих знаходить ся ґвано, а на котрі заказано висїдати, бо могло би сполошити птицї, котрі там складають ґвано, а ґвано єсть монополем правительства. Отже за „Ксемою“ вислано зараз воєнний корабель, а той привів єго назад до Капштадту. Так поки що закінчила ся виправа по „диямантове руно“.

— **Дрібні вісти.** Шкарлятина лютить ся в Бучачи і Хирові, в сім послїднім містї в заведеню ОО. Єзуїтів. Так само прокидає ся шкарлятина і в ріжних сторонах міста Львова. — В Сяноку відобрав собі житє Станислав Гермак, ученик VIII. кл., син тамошного радного міста. Причиною була як здаєсь невилїчима хороба. Самоубийника похоронено у Вороблику, де відобрав собі житє. — В Долинянах під Городком забив жандарм якогось селянина. Жандарм переходячи селом зачув крики якоїсь жінки, котру чоловік бив немилосердно. Жандарм станув в оборонї женщини а тодї розлючений чоловік кинув ся на него з сокирою а жандарм в своїй оборонї пхнув єго баґнетом і убив на місци. — Внаслїдок нещасливої пригоди на ловах згинув в Рабі вижний маршалок новоторскої ради повітової др. Здунь; цїлий набій з рушницї пішов єму під бороду і убив єго на місци. — Срібний перстінь з двома брилянтами хотів вчера продати годинникареви Лянґвайльови якийсь незнакомний чоловік на Краківскій площи за 60 корон. Лянґвайль дав знати о тім поліциї, котра вислїдила, що незнакомий називає ся Василь Стасюк і єсть сторожем в домі ч. 10 при ул. Шпитальній. Перстінь знайдено за підшивкою від капелюха і поліция єго забрала а Стасюка лишено на вільній стопі, бо за него заручив єго службодавець. — Горнець старих грошей з 16. і 17. віку найдено оногди при направі каналів в Коломиї. Гроші розібрали поміж себе робітники і принагідні сьвідки найденя „скарбу“.

— **Смерть з туги за матірю.** З Араду на Угорщинї доносять про таку сумну і трагічну подію: Оногди в ночи померла в Ладярпечка 83-лїтна вдовиця по учителю, Антонія Торма. Старушка стратила перед пяти роками свого чоловіка і від тої пори удержували єї семеро дїтий, котрі матір дуже любили. Она мала трох синів і чотири доньки а сї послїдні мешкали разом з нею. Чотири недїлї тому назад почала вдовиця нездужати; показали ся ознаки старечого занепаду і лїкарі заявили, що тут вже людска поміч не порадить нїчого. Дві доньки, 30-лїтна Аделя і 20-лїтна Вільгельмина, котрі так любили матір, що не хотїли розлучати ся з нею мимо того, що могли віддалити ся,

---

ців на кару по 1 фунтови штерлїнґів (24 К) за то, що они в середу по полудни мали склепи лиш отворені. Іменини короля суть тут народним сьвятом; „arbor-dey“ (день дерева, коли садять деревця) сьвяткують в кождій громадї і кінчать єго складковими забавами. Не менше важний єсть також день основаня кольонїї а від 1856 р. сьвяткують ще й „день побіди“ на ту память, що будівельні робітники вибороли перші осьмигодинний день роботи. В той день ходять всї товариства робітничі з розвиненими хоругвами довгими походами по улицях міста, а відтак відбуває ся пир, в котрім беруть участь всї висші урядники а иногди й сам ґубернатор. Коли дочислити до того ще тоті днї, в котрих відбувають ся кіньскі перегони та всїлякі національні шпорти, то вийде з того споре число надзвичайних свят.

З дальших великих міст в Австралїї заслугує особливо на увагу місто Брісбен (Brisbane). Одного красного дня вибрали ся ми туди в дорогу. Люди волять їхати морем як зелїзницею, а то тим більше, що на корабли дешевше платить ся, отже пароход був сильно обсаджений. Побереже вкривали ґусті хмари диму. То горіли австральскі корчі, а огонь такий робить иноді тубільцям великі шкоди, бо нищить їм цїле їх майно. Ми доїхали борзо до цїли. Перед нами виринув вже ріг Моретон, то історичне місце, не далеко котрого єсть місто Брісбен.

Там, де нинї піднимає ся се місто, красно збудоване і величаве — як же там виглядало перед кількадесяти роками? Столиця кольонїї Квінсленд лежить над рікою Брісбен, 22 кільометрів повисше устя тої ріки до заливу Моретона. Дня 17 мая 1770 побачили чорні близь побережа корабель капітана Кука, котрий обплив ріг Моретон і станув від середини недалеко берега. Пізнїйше виділи они той корабель ще раз, як він „мовби якась мара щезла па широкім мори“ і від тої пори через 29 лїт не давали їм якісь загадочні білі анї найменшого знаку о собі. В 1799 р. висів був на беріг на короткий час поручник Флїндерс а в 1823 р. заплив капітан Оксль до заливу і довідав ся, що тут вливає велика ріка саме коло лїсистого острова, котрий пізнїйше названо островом сьв. Єлени, длятого, що на нім сидів вигнаний там якийсь мурин, званий Наполеоном; отже той капітан поплив 80 кільометрів горі рікою аж до заливу, названого від него Оксля і видів звідси гори „Флїндерс“. По глубинї і ширинї ріки здогадував ся він, що можна би по нїй малими суднами плавати ще дальших 80 або 100 кільометрів. Від був длятого переконаний, що відкрив на всхіднім побережу Австралїї велику водну дорогу та назвав єї в честь тодїшного ґубернатора Ново-полудневого Валєса по єго імени Брісбен, котра то назва перейшла опісля на нинїшну столицю Квінслендскої кольонїї.

В 1830 р. основано на тім місци кольонїю злочинців і привезено сюди 1000 злочинців, між ними й 40 жінок а до їх стереженя призначено 100 вояків. Але вже в десять лїт опісля скасовано карну кольонїю і позволено тут осїдати всїм, хто би хотів купити собі землю. Перший раз продано землю в 1843 р. і аж від того року починає ся справдї початок міста Брісбен. Праця поселенців була в перших початках так трудна, поступ так повільний, що многі втікали з нової вітчини: з одної сторони підступні тубільці, непримиримі вороги білих; з другої злочинці, що остали ся в краю, а наконець в Сіднє правительство, що спиняло завистно весь розвиток поселенців. В 1849 заїхав сюди др. Лянґ з 600 здоровенними і охотними до роботи людьми, між котрими було й богато Нїмців. В десять лїт опісля відлучив ся Квінсленд яко самостійна кольонїя від Нового Полудневого Валєса а рівночасно в головній оселї, в Брісбен, вибрано першу раду громадску, на чолї котрої станув бурмістр Петріє. В 1860 відкрито перший парлямент, котрого деякі члени ще нинї жиють. Королеву анґлїйску заступав тодї ґубернатор Бовен.

Так отже знайшла ся вже була форма, лиш зміст єї був ще скупий. Але аж тепер показало ся, що може молоденький край і здорове та охоче до роботи населене. В слїдуючім побачимо, як виглядає теперішне Брісбен.

(Дальше буде).

згризли ся страшно заявою лікаря і постановили умерти разом зі своєю матірю. Коли же пані Торма оногди в ночи умерла, они таки й виконали свою постанову. Обі доньки вийшли неспостережено з комнати, де лежало тіло матери, вилізли обі на під і там повісили ся. Прочі діти оглянули ся, що їх десь довго нема і пригадали собі, що сестри в послідних днях говорили, що смерть собі зроблять; другі доньки Ірма і Аранка почали зараз шукати за ними і остаточно вийшли на під. Тут представив ся їм страшний вид: на бальках висіли обі сестри вже неживі. Обі дівчини на той страшний вид стратили притомність і зімліли; ледви аж по кількох годинах удало ся їх знову привести до памяти. У Аделі в кишені знайдено лист датований з 25 вересня, написаний до зверхности громадскої, в котрім обі самоубийниці заявляють, що житє без матери не має вже для них ніякої вартости. Ся сумна подія викликала в цілій охрестности загальний жаль і сочувство.

† Померли: Антін Паславский, парох в Девятири, упокоїв ся 6 с. м. в 55 р. житя, а 25 сьвященьства. — Іван Петри, радник дирекції домен і лісів в 54 році житя. — Стефанія Різник, жена урядника почтового в 36 році житя.

Телеґрами.

Відень 9 жовтня. Архікн. Леопольд Сальватор і кн. Леопольд саско-кобурґский вернули з Галичини.

Відень 9 жовтня. Вчера вечером прибув тут угорский президент міністрів др. Векерле.

Відень 9 жовтня. В архієпископскій палаті розпочали ся нині під проводом кардинала Ґруші конференциї т. зв. „малого комітету“. В конференциях беруть участь між иншими кардинал архієп. Зальцбурґа др. Кацталер і львівский архієп. Більчевский.

Петербург 9 жовтня. (П. А.) Міністер справ заграничних Ізвольский виїзджає сими днями на короткий урльоп з родиною до Теґернзе в Баварії.

Петербург 9 жовтня. (П. А.) Указ царский розпоряджає, щоби в місті і окрузї херсоньскім стан военний був замінений на стан скріпленої охрани.

Москва 9 жовтня. Монархічні партиї наміряють устроїти противанґлійску демонстрацию з нагоди прибутя анґлійскої депутациї.

Юзівка 9 жовтня. Арештовано тут 30 терористів. При них знайдено 854 рублів 2 револьвери, черенки і печатку анархістів-терористів. Один з арештованих призная ся до убитя купця Зіновича.

Петербург 9 жовтня. Заповіджене прибутє анґлійскої депутациї, котра має вручити бувшому президентови Думи, Муромцеву, адресу обговорюють тут дуже живо. Консервативні круги уважають поступованє Анґлійців за нетактовне замішанє ся до внутрішних справ Росиї.

Петербург 9 жовтня. Оногди в ночи в помешканю якоїсь модистки, котра по правді була студенткою курсів жіночих, найдено 5 бомб, 10 фунтів динаміту і богато письм революцийних.

Казань 9 жовтня. На віце-ґубернатора ґен. Кобека кинув якийсь незвістний чоловік бомбу, котра вибухаючи ранила легко віцеґубернатора. Виновник втік.

Севастополь 9 жовтня. На шефа ґарнізону ґен.-майора Думбасева кинено вчера бомбу в хвили, коли в повозі їхав до берестейского полку. Вибух бомби зранив легко ґенерала, котрий стрілив за втікаючим виновником. Межи втікаючим а вояками, що пустили ся за ним в погоню, розпочала ся відтак бійка, але виновникови удало ся втечи. Войско окружило сейчас доми коло касарні і перешукало їх. Єсть здогад, що в замаху брало участь кілька осіб. Візник і вояки, що супроводжали Думбасева, тяжко ранені.

Рим 9 жовтня. Вияснення дані міністром справ заграничних ґр. Ґолуховским італіяньскому амбасадорови у Відни в справі подій в Сусаку обговорює тутешна праса прихильно.

Гельзінґфорс 9 жовтня. Ґен.-ґубернатор завізвав сенат, щоби зарядив слідство що до цілий і діяльности тайної орґанізациї під назвою „Воіма“ („Сила“). Коли стремленя „Воіми“ суть незаконні, то треба товариство розвязати подібно як „Червону Ґвардию“. Викритий недавно транспорт оружия був очевидно призначений для тої орґанізациї.

Тегеран 9 жовтня. Дня 7 с. м. відбуло ся у великій палаті торжественне отворенє парляменту в присутности шаха, дипльоматичного тіла і численних достойників. Відчитана престольна бесїда увіряє, що шах вже від 8 літ займав ся справою наданя конституциї; тепер вже уважає населенє Персиї за доспіле до самоуправи і єсть переконаний, що оно не надуживе наданої свободи.

НАДІСЛАНЕ.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Короля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Виданє представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).